

CEA MAI BUNĂ INVESTIȚIE (MT 25,14–46)

2013

Părintele Ioan, preot la cele trei parohii pe care le păstorea conștiincios de peste trei decenii încoace slujea cu neobosită râvnă. Deși avea o credință nezdruncinată, nu se lăsa totuși în voia sortii, astfel, unii îl considerau fără curaj, căci nu se încredea destul în providență.

Atunci când s-a hotărât să-și depună candidatura pentru o bursă sihăstrească – ceea ce presupunea că va lipsi timp de trei ani din comunitate – a început să acorde o mai mare atenție slujbelor oficiate de ajutorii de preoți, pentru a-și putea alege nimerit succesorii la cele trei parohii pe perioada absenței. Cererea pentru bursă a fost acceptată, așadar a predat parohiile în mâinile celor desemnați. Parohia Gușă Verde care avea 600 de suflete a fost predată împreună cu 600 de bani primului preot suplinitor; satul Crângu cu doar 400 de suflete avea 400 de bani și i-a revenit celui de-al doilea preot desemnat; în sfârșit, Domeniul Sterp cu 300 de suflete și 300 de bani i-a fost atribuit celui de-al treilea preot înlocuitor. Cei trei slujitori ai bisericii au fost rugați să-și dea silința și să păstorească cele trei parohii după buna lor pricepere.

Cei trei ani au trecut repede, iar părintele Ioan, care în acest timp a trăit complet retras de lume, a așteptat cu sufletul la gură să vadă ce s-a întâmplat în perioada cât a lipsit.

Primul său discipol care l-a așteptat în comuna Gușă Verde i-a adus la cunoștință următoarele:

- În cei trei ani care au trecut, numărul enoriașilor a crescut, în special al aceluia care frecventează biserica, iar parohia a evoluat și din punct de vedere material. În prezent avem 1200 de bani.
- Frate, cum a fost posibil așa ceva? – a întrebat părintele Ioan.
- Nu asta a fost scopul principal, dar s-a întâmplat ceva după ce am început să avem grijă de săraci.
- De care săraci, cei din biserică?
- Nu, de cei din comună și de romi. Am oferit mâncare celor flămânzi și haine celor care nu aveau destulă îmbrăcăminte. Iar celor ce erau însetați după protecție, acceptare și îngrijire le-am dat să bea. Cei excluși și persecutați au devenit iar oameni, iar locul învrăjbirii a fost preluat de încredere.
- Și cum ați făcut mai mulți bani? S-au înscris mai mulți bogați în biserică?

21 Anuri

SĂROSI ARTHUR

2013

– Nu neapărat, dar mai mulți săraci puneau mai mulți bani în cutia milei – cu toate că nu plăteau toți contribuția bisericească – deoarece au văzut pe ce se cheltuiau banii.

În satul Crângu, părintele a fost întâmpinat cu o veste asemănătoare. Parohia a progresat atât numeric, cât și material, iar rezerva de bani a ajuns la suma de 800 de bani. Părintele a pus și aici întrebarea:

– Frate, cum a fost posibil așa ceva?

Răspunsul era asemănător.

– Nu acesta a fost scopul, însă după ce am început să avem grijă de săracii și romii din localitate lucrurile s-au schimbat. La început nu a fost deloc ușor, deoarece noi eram puțini, iar ei mulți, dar prin faptul că i-am ajutat, noi ne-am transformat tot mai mult în ei, iar ei în noi. I-am vizitat pe cei bolnavi și singuri, i-am educat pe cei orfani și pe cei ce n-au avut parte de învățătură, ne-am interesat de cei ce purtau povara unor păcate și de cei întemnițați, iar astfel am învățat să ne pese de ceilalți.

– Care ceilalți?

– Celălalt este aproapele meu pe care îl consider astfel prin faptele mele.

La Domeniul Sterp situația era diferită. Acolo atât numărul enoriașilor, cât și averea comunității au scăzut, abia au mai

rămas 150 bani. Părintele Ioan a întrebat și aici:

– Frate, cum a fost posibil așa ceva?

– Nu știu – a răspuns preotul – deși mi-am făcut datoria: nu am neglijat nici măcar o predică, am umblat după contribuție și i-am încurajat pe credincioși să facă donații. În fiecare an am vizitat fiecare membru al parohiei și m-am interesat de soarta lui.

– Te-ai interesat și de ceilalți, frate?

– Nu, deoarece acest lucru nu intra în atribuțiile mele, iar acești oameni nu plătesc contribuția pentru biserică, deci nu fac parte din comunitatea noastră.

După toate acestea, părintele Ioan i-a chemat la el pe cei trei suplinitori pentru a-i elibera din funcție. Primilor doi preoți le-a zis:

– Ați slujit bine. Tot ceea ce v-am încredințat, mi-a fost restituit cu profit, deoarece ați investit talanții în oameni. Iar sufletul face parte și el din om; Dumnezeu este suflet, iar trăsăturile acestuia sunt cunoașterea, transformarea, slujirea și jertfa. Sufletul omului dorește să se unească cu Domnul, iar noi numim acest lucru înviere; așadar, Sufletul recunoaște sufletele,

2013

nu-le poate tăgădui, deoarece a dat posibilitatea învierii fiecăruia. Voi ați recunoscut acest lucru datorită acțiunilor voastre. Potrivit legii spiritului, celui care dă trebuie să i se încredințeze și mai mult. Peste puțin ați fost credincioși, de acum peste multe veți fi puși.

Celui de-al treilea paroh, părintele i-a spus:

– Ai fost nechibzuit, pentru că ai gândit conform legilor trupului. Pentru tine au fost mai importante regulile făcute de oameni, decât legea zămislită-n duh. Prin faptul că ai ținut cont de canoanele bisericii, dar nu și de legea divină, i-ai osândit biserica la scăderea numărului enoriașilor și comunitatea la sărăcie. Ai fost asemănător celui care a îngropat talanții. Nu ai avut încredere și îți era teamă să-i folosești în afara bisericii, de aceea, mai degrabă i-ai îngropat, decât să riști pierderea lor. Talentul spiritual și viața nu pot fi ascunse, deoarece în felul acesta se vor atrofia și vor pieri. Dumnezeu este în noi și în jurul nostru, Divinitatea și Spiritul acestuia există și în afara bisericii, și mulți vor fi care vor învia. Pleacă acum, mai învață despre Tatăl Nostru Ceresc, despre Duhul Său și roadele acestuia și despre legile divine. Doar după aceea poți fi pus în fruntea unei parohii.

Mt 25, 14–46

¹⁴ Tot la fel, un om, fiind gata de plecare într-o călătorie, și-a chemat servitorii și le-a încredințat bunurile sale.¹⁵ Și unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după propria pricepere. Apoi a plecat. Îndată¹⁶ cel care primise cinci talanți s-a dus, a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci.¹⁷ La fel cel cu doi talanți, a câștigat alți doi.¹⁸ Dar cel care primise unul, a săpat o groapă în pământ și a ascuns banii stăpânului său.¹⁹ După mult timp a venit stăpânul acelor servitori și le-a cerut cont.²⁰ Venind cel care primise cinci talanți a adus alți cinci talanți spunând: «Stăpâne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat». –²¹ Stăpânul i-a zis: «Bine, servitor bun și credincios! Peste puțin ai fost credincios, peste multe te voi pune. Intră în bucuria stăpânului tău!»²² Venind apoi cel cu doi talanți a spus: «Stăpâne, doi talanți mi-ai dat, iată doi talanți am câștigat». –²³ Stăpânul i-a zis: «Bine, servitor bun și credincios! Peste puțin ai fost credincios, peste multe te voi pune. Intră în bucuria stăpânului tău!»²⁴ În sfârșit a venit și cel care primise un talant și a zis: «Stăpâne, știam că ești un om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat²⁵ și, pentru că m-am temut, m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ. Iată, ai ce este al tău». –²⁶ Dar stăpâ-

nul i-a răspuns: «Servitor rău și leneș! Știi că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat.²⁷ Deci trebuia să depui banii mei la bancheri, iar la întoarcerea mea, aș fi retras ce este al meu cu dobândă.²⁸ Așadar, luați de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți!»²⁹ Pentru că oricui are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel care nu are, se va lua și ceea ce are.³⁰ Iar pe servitorul netrebnic aruncați-l afară în întuneric: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților».³¹ Când va veni Fiul Omului în gloria lui, împreună cu toți îngerii, atunci se va așeza pe tronul său de mărire.³² Și se vor aduna înaintea lui toate națiunile, iar el îi va despărți pe unii de alții, așa cum păstorul desparte oile de capre:³³ va pune oile la dreapta sa, iar caprele la stânga.³⁴ Atunci regele va spune celor de la dreapta sa: «Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția care a fost pregătită pentru voi de la crearea lumii,³⁵ căci am fost flămând și mi-ați dat să mănânc, am fost însetat și mi-ați dat să beau, am fost străin și m-ați primit,³⁶ gol și m-ați îmbrăcat, bolnav și m-ați vizitat, am fost în închisoare și ați venit la mine».³⁷ Atunci îi vor răspunde cei drepti: «Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit, sau însetat și ți-am dat să bei?»³⁸ Când te-am

văzut străin și te-am primit, sau gol și te-am îmbrăcat?³⁹ Când te-am văzut bolnav sau în închisoare și am venit la tine?»⁴⁰ Iar regele le va spune: «Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut».⁴¹ Atunci va spune celor de la stânga: «Plecați de la mine, blestemaților, în focul cel veșnic d'pregătit pentru diavol și îngerii lui!»⁴² Căci, am fost flămând și nu mi-ați dat să mănânc, am fost însetat și nu mi-ați dat să beau,⁴³ am fost străin și nu m-ați primit, gol și nu m-ați îmbrăcat, bolnav și în închisoare și nu m-ați vizitat».⁴⁴ Atunci ei îi vor răspunde: «Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu ți-am slujit?»⁴⁵ Iar el le va răspunde: «Adevăr vă spun: tot ce nu ați făcut unuia dintre aceștia, cei mai mici, mie nu mi-ați făcut».⁴⁶ Și vor merge aceștia în chinul veșnic, iar cei drepti în viața cea veșnică”